

ע"פ 8990/21 - דוד לוי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 8990/21

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המערער: דוד לוי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
(השופט ד' מרשק-מרום) מיום 23.12.2021 בת"פ
42814-10-14

תאריך הישיבה: כ"ט בטבתתשפ"ב (2.1.2022)

בשם המערער: בעצמו

בשם המשיבה: עו"ד נגה בן-סידי

החלטה

לפני ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט ד' מרשק-מרום) מיום 23.12.2021 בת"פ 42814-10-14, בה הותנה עיכוב ביצוע גזר דינו של המערער בכך שיפקיד סך של 100,000 ש"ח, ימציא ערבות צד ג' בסך של 300,000 ש"ח ויחתום על ערבות עצמית בסך של 300,000 ש"ח נוספים.

1. המערער הורשע בביצוע עבירות של גניבה בידי מורשה ועבירות נוספות לפי פקודת מס הכנסה [נוסח חדש] בכך ששלח ידו בכספי רשות המיסים בהיקף של למעלה מ-15,000,000 ש"ח ובכספי לקוחות פרטיים בסך של כ-800,000 ש"ח.

2. ביום 23.12.2021 גזר בית המשפט המחוזי את דינו של המערער והשית עליו 9 שנות מאסר בפועל; 12 חודשי מאסר על תנאי; תשלום פיצויים לנפגעי העבירה בסך של 364,083 ש"ח; וקנס בסך של 300,000 ש"ח. בית המשפט עיכב את ביצוע גזר הדין עד ליום 23.1.2022 בתנאים שפורטו לעיל, תוך שקבע כי אם לא ימולאו התנאים יתייצב המערער לריצוי עונשו ביום 31.12.2021. במסגרת החלטה נוספת מיום 30.12.2021 האריך בית המשפט את מועד התייצבות המערער בבית הסוהר עד ליום 3.1.2022.
3. המערער הגיש ערעור על ההחלטה האמורה לבית משפט זה, במסגרתו טוען כי אין ביכולתו להמציא ערבות בסך של 100,000 ש"ח וכן ערבות צד ג' בסך של 300,000 ש"ח. כמו כן, המערער הינו עורך דין בהשעיה המייצג את עצמו, כך שאם יכנס לכלא לא יוכל למצות את זכויותיו לשמירת חירותו ושמו הטוב, שכן לא יוכל להיערך כדבעי ולהכין את ערעורו. טענתו המרכזית בערעור שלפני הנה כי פסק דינו של בית המשפט המחוזי בטל מעיקרו הואיל וכתב האישום הוגש נגדו ללא אישורו של היועץ המשפטי לממשלה כקבוע בהנחייתו מספר 4.1004 שכותרתה "אישור מוקדם להגשת כתב אישום" (להלן: ההנחיה). עתירתו הינה שגזר דינו יעוכב למשך 45 יום מיום מתן גזר הדין ועד להגשת ערעור לבית משפט זה.
4. המשיבה מתנגדת לבקשה ועומדת על מילוי תנאי השחרור שנקבעו על ידי בית המשפט המחוזי. זאת בשים לב לסיכויי הערעור הנמוכים ולחשש הימלטותו של המערער מריצוי עונשו. המשיבה נסמכת על החלטת בית המשפט המחוזי מיום 17.1.2017 בה נקבע כי האישור המוקדם של היועץ המשפטי לממשלה הקבוע בהנחיה מקורו בהנחיה עצמה ולא בדיון. כמו כן, סעיף 5 להנחיה קובע כי "היועץ המשפטי לממשלה רשאי להסמיך את פרקליט המדינה או המשנים לו לאשר הגשת כתב אישום, שאישורו נדרש על-פי הנחיה זו שלא מכוח החוק, לגבי עניין או סוגי עניינים מסוימים." בהתאם לכך, ביום 31.3.2004 האציל היועץ המשפטי לממשלה את פרקליטת המדינה, המשנה לעניינים פליליים ואת המשנה לתפקידים מיוחדים ליתן אישור מוקדם, בין היתר, להגשת כתב-אישום נגד עורך-דין (כבמקרה דנן). בהמשך לכך, ביום 23.10.2014, אישר המשנה לפרקליט המדינה לעניינים פליליים את הגשת כתבהאישום נגד המערער, בהתאם להנחיה.
5. על פניו הדין עם המשיבה. מבלי לקבוע דברים נחרצים בעניין, הסיכויים שתתקבל טענתו העיקרית של המערער על פיה פסק דינו של בית המשפט המחוזי בטל מעיקרו בשל אי מתן אישור על ידי היועץ המשפטי לממשלה להגיש כתב אישום נגד המערער, אינם נחזים להיות כאלו המצדיקים את עיכוב ביצוע גזר הדין. השאלה היחידה שיש לדון בה הינה אפוא, נוכח הסכמת המשיבה העקרונית לעכב את ביצוע גזר הדין, האם תנאי הערובה שנקבעו הינם כאלה המאפשרים את שחרור המערער עד לתום בירור ערעורו.
6. בית המשפט המחוזי גזר על המערער עונש חמור של תשע שנות מאסר לאחר מתן הכרעת דין מנומקת (המחזיקה למעלה מ-100 עמודים). על פי ממצאי הכרעת הדין המערער נטל לכיסו שלא כדין למעלה מ-16,000,000 ש"ח. המערער אומנם טוען כי הכרעת הדין מוטעית וכי אין ביכולתו היום לגייס את סכום הערובה שהושת עליו. אולם בשים לב לסכום המעילה, נראה כי בית המשפט המחוזי מצא איזון נאות בין האינטרסים הנוגדים. צדק בית המשפט שנקודת האיזון השתנתה מזו שהייתה קיימת עובר להרשעתו של המערער בדינו ויש להקפיד הקפדה יתרה בתנאי השחרור.
- בשים לב לאמור אני דוחה את הערעור. עם זאת, אני מאריך את מועד המצאת הערבויות עד ליום 9.1.2022.

היה ועד למועד זה המערער לא יפקיד את הערבויות, הוא יתייצב לריצוי עונשו בהתאם.

ניתנה היום, כ"ט בטבת התשפ"ב (2.1.2022).

ש ו פ ט
